

# בנייה

## תיאטרון

### הצגה חדשה

החלל

### שבקורת

★ **קרחת** (תיאטרון סולן). צריך להריות ביטוי למחאה צברית נגד אמצעי התקשורת למיניהם המבלבלים את חושיהם

טאלגית על ימיה הראשונים של תל-אביב אושיק לוי וחנן גולדבלאט חביבים, מיועד בעיקר למי שלא ראה את ההצגה בגילגוליה הקודמים.

★ **היו כלב** — גדי יגיל (התיאטרון העממי) — גדי מתגלה ככישרון בידור רי ממדרגה ראשונה בתוכנית שעיקר מעלתה היא נוכחותו שלו על הבימה, תנועותיו המסוגנות והדרך המיוחדת בה הוא מגיש אפילו חומר שאינו לעילא ולעילא.

★ **קאנטטה לשווארמה** (התיאטרון העממי) — הגשש החיוור, שלושת המצחיקנים הראשיים של המיניוטה, בתוכנית המוכרת כבר היטב משידוריה התכופים



שולה חן, אמיר כץ ואברהם מור ב"קרחת"

ברדיו. המערכונים מוצלחים מאוד, הפזמרים נים פחות.

## תקליטים

### חדש בתקליטה

צחי ויעל (סי.בי.אס.) — צמד שמופיע כבר כמה שנים, וזכה אפילו להיכנס

### לפני בכורה

**המקום:** אלהמברה, כינסה אחורית, קומה שנייה, חדר הלבשה.  
**הזמן:** שבועיים לפני הבכורה.  
**התפאורה:** מיטה צבאית, ראי

מיספר פעמים למיצעדי הפיומונים. הקולות ערבים למדי, (בעיקר של יעל) אבל הרפרטואר, מורכב לרוב משירים פרי עטם, בינוני מאוד, והביצוע פושר. התרומה המקורית והמעניינת ביותר בתקליט — של המעבד אלכס וייס.

**פנטסיה חדשה — לאנו שיפרון** (וורו) — אוסף של קטעים קלאסיים או כמעט קלאסיים בעיבודי ג'אז לתזמורת גדולה. אם כי זה מקורי פחות מתקליטו ה"מפורסם שיפרון/Redהי העיבודים מלו-טשים, ומעניינים, הביצוע מופתי, וכדאי מאוד להאזין לו.

**רייב קארול ורביעיית סינג טינג** (סי.טי.אס.) — אומונס המצאו כאן להיטים בשפע (ונוס, גינגל גינגל, עשיתי אי ועוד), אולם העיבודים דלים, ההקלטות עלובות, וכל העניין נראה מיותר בהחלט, מה עוד שהיום אפשר כבר להשיג את מרבית הלהיטים במקורם.

**בילי סטרייהורן** (סוליד טייט) — יד ימינו של דיוק אלינגטון במשך שנים רבות, סטרייהורן היה אחד המלחינים והמעבדים הפוריים של הג'אז האמריקאי בשנות הארבעים והחמישים. בתקליט זה מצביע על כישורו כפסנתרן, היוצר סביבו אוירה רגועה, ויועד להפוך כל אימפרוביזציה לחלק אורגני וטבעי של המנגינה עצמה. לאוהבי ג'אז שיוודעים להקשיב ל-מלודיה (בתקליט אין כלל תופים).

**סימוז וגרפונק — גשר עד מים פוערים** (סי.בי.אס.) — מומלץ לכל אוהבי הפיומונים הטובים. הסיגנון האישי מאוד של הצמד, התיזמורים הכתובים בו טובים, הטקסטים שיש בהם יותר מאשר "כובה בואי נתאהב", כל אלה יחד הופכים את התקליט לחוויה נעימה.

**צ'יט בייקר —** (סוליד טייט) — היה לפני כעשרים שנה אחד החצוצרנים הגדולים של התקופה, וסיגנונו האישי מאוד, תרם הרבה להצלחת הרביעייה ההיסטורית שהקים אז עם ג'רי מאלין. ההקלטות כאן, נעשו קצת יותר מאוחר (1953-1955) ושמורת את הדגש דווקא על בייקר הזמר, בעל קול ערב והיגוי מעניין, אולם מקורי וחשוב הרבה פחות מבייקר התצוצרן. חבל שהקטעים, בעלי אורך מיסחרי סטנדרטי, אינם מרשים לו להפליג באימפרוביזציות כיד דמיונו הטובה עליו.

האנסמבל הגדול, זה משך אותי. שמעתי שנועם שריף יספול במוסיקה וידעתי שיהיה ביט. זה נישמע מעניין. לשחקן, יש כל מיני שקולים כשהוא לוקח תפקיד. כמו לכל אדם. יש גם טיבות פרסיות, כן, אין מה להתבייש. השחקן הוא בן-אדם כמו כולם. יש לו מישפחה משלו, ורצונות משלו. לפעמים

## הוצמאך בלי פאיאלעד...

הוא עייף ואין לו כוח לסלט את עצמו עם איזה תיאטרון קטן שנתולה או לעפולה ערב אחרי ערב. יש גם סייבות פרנסה. אפילו שיש עיתונאית אחת שאוהבת לשאול שחקנים: כמה אתה מרוויח...  
...מה שבאמת הרגיו אותי היה בן-עמי פיינגולד, זה שעל סמך תוכנית טלוויזיה אחת עשה אותי אפס מוחלט. הוא שכח את כל מה שעשיתי בתיאטרון ואסף דווקא את הפרסים הקטנים ביותר כדי שיהיה לו נוח לעלות עלי. אני עניתי לו במכתב. ככה בהומור. הרי לא אנסה להוכיח לו שאני שחקן. זה מנוחך. אני לא צריך אותו כדי לדעת שאני שחקן. אני יודע את זה לפי ה"תפקידים שאני מקבל וכשאני עובר על המדרכה ברחוב.

...שלחתי את המיכתב לידועות אחד רונות. בטח שלא הדפוס אותו. כעסתי. אמר לי חיים חפר: מה אתה חושב. ככה זה הולך בעיתונים. בא העורך ומראה לעיתונאי שאלי המיכתב מכון ואת המיכתב וחזר: ואלו: אתה מסכים שי יפסו את זה?  
...או, לפעמים אין למבקרים פשוט מושג על מה שהם מדברים. כתב עליו פעם מישהו, דווקא ביקורת טובה, אבל

## העולם הזה

### מחברים

★ **סטיריקון** (סטודיו, תל-אביב) — חלום ביעותים של פרידריק פליני, המתאר את רומי לפני אלפיו שנה ומתחנן לרומא היום. חובה לאוהבי קולנוע.

★ **נמל התעופה** (חן, תל-אביב) — סופרמרקט של בעיות ותסביכים לפי מיטב הנוסחאות של רבי המכר האמריקאי, מוגש במיקצועיות ואינו משעמם לרגע. יש מה לראות אין מה לזכור.

★ **המכורים לזכב** (סנינרמה, תל-אביב) — מערבון ללא אקדחים, עם פיוזמר גים ומישק וירטואווי של לי מרוויין, על חופרייה בקליפורניה לפני מאה שנה.

★ **חירון בתרזוים** (שדרות) — סרט מתח נוסח ה"צ'וקו, עם טכניקה מא-לפת של הבמאי פטנלי רונן ומישק קלי ושובה לב של אודרי הפבורן ו-קרי גרנט.

★ **כנופיית הסיציליאנים** (תל-אביב) — סרט שבסיוע הנשען על קסם כוכבו (גאבן, ונטורה, דלון) ועל כמה רעיונות מבייקים, כמו חטיפת מטוס בלתי-רגילה וברחה מתוך מכונת המסיעה אמריים.

★ **הסוד של פנמה ויטוריה** (מוגרבי, תל-אביב) — עיירה איטלקית מס-תירה מליין בקבוקי יין מן הכובש הנאצי בסרט שוכה להצלחה קופתית רק בגלל הופעתם התוססת של אנטוני קווין ו-אנה מניאני.

★ **סלח לי אבל אתה נישך אותי** (ארנון, ירוסלים) — פארודיה על סרטי אימים, עם מישק (ג'ק מקגרי, אלפי כס) ובימוי (רומן פולנסקי) מבריקים. לאוהבי ערפדים.



יוסי בנאי ב"המכשפה"

אמר: אין אהבות שמחות, שיר של בראנסט וכי וכי — ואמנס בראנסט כתב מנגינה אחת, לשני שירים שונים, ודווקא המילים שאליהן התייחס המב-קר לא נכתבו בכלל על-ידי בראנסט כי אם על-ידי לואי ארגון.  
...אני חושב: מה אני לובש. איך אני נראה. אני מסתכל על המכנסים שיש לי, אם אני עם שליקעס או שיש לי, אני משתדל לראות איך אני ניר-אה בתוך כולם. אם אני הולך עם ה-קצב של נועם. אם אני מתאים לסביבה. דווקא הייתי צמא לדבר כזה. לנטיס אלוני לא היה לי עכשיו הכוח. אנחי נו צריכים קצת חופש אחד מן השני, ואחר-כך מתגעגעים יותר. הנה מחכה לי דבר מתמיד חלמתי עליו: לשחק את פר גינט בהבימה, עם יוסי יודעאלי, במאי מוכשר — ומוסיקה מודרנית, מישה סגל כניראה.  
...בינתיים, נראה איך תצליח המכש-פה ואם יאהבו את הוצמאך. והרי זה בסופו של דבר מה ששחקן רוצה כשי-הוא על הבמה — שיאהבו אותו.

## בידור

★ **תל-אביב הקטנה** (בימות) — גילגול שלישי להצגה ההומוריסטית גוס-